

تاریخ بنای پل اللهوردی خان

لطف الله هنرفر دکتر در تاریخ
استاد دانشگاه اصفهان

و باغات و بساتین که در دو طرف خیابان احداث شده و عمارت عالی که در هر باع ترتیب یافته بیرون/از حیر شمار است و در وسط خیابان مذکور پل عالی مشتمل بر چهل چشمہ بر زاینده رود بسته است که سیاخان عرصه گیتی مثل و مانند آن در هیچ ولایتی نمیدیده‌اند^۱. اصطلاح (چهل چشمہ) که در نوشته اسکندریک ترکمان بکار رفته نه از آنجهت است که پل مذکور چهل چشمہ داشته و اکنون سی و سه چشمہ آن باقی مانده است بلکه از آنجهت است که عدد چهل در ایران کثرت و تعداد را میرساند مانند چهل چراغ و چهل تنان و چهل دختر و چهل طوطی و چهلستون و مانند اینها که این اصطلاح آخری بخصوص در آثار تاریخی زیاد بکار رفته است.

نگارنده ضمن مطالعه کتاب (موادالتواریخ) تألیف حاج حسین نخجوانی به ماده تاریخی برخورده که میرزا علی نقی سکمراهی از شعرای دوران شاه عباس اول درباره بنای تاریخ پل اللهوردی خان ساخته است و سال اتمام آنرا جمله (پل اتمام یافت) یافته است. چون در این ماده تاریخ از کسان دیگری هم نام برده شده آن قطعه را نقل مینماید و توضیحی نیز برآن می‌فرماید:

فلک قدر اللهوردی که قدر

ز عباس شاه ابدر ایام یافت
بامداد بیکویردی داد گر
پلی کرد آغاز و انجام یافت
بعی ملک سیرت آفاحسین
بخیر العمل حسن اتمام یافت
بدست زیردست صعب امیر
چو بند امیر این بنام نام یافت
بی سال تاریخ این پل نیافت
کسی خوبتر از: (پل اتمام یافت)

۱۰۰۵ هجری قمری^۲

نگارنده دریکی از مقالات خود در مجله هنر و مردم در شماره هشتادویکم تحت عنوان «دویل تاریخی مشهور اصفهان از دوره صفویه» اندیشه ایجاد بنای پل اللهوردی خان را سال ۱۰۰۸ هجری و اقدام به ساختمان آنرا سال ۱۰۱۱ قمری بسته داده است. در این مقاله ابتدا مأخذ این مطلب را از کتاب تاریخ اصفهان و ری تأثیر جابری انصاری ذکر مینماید و سپس به تکمیل آن که ضمن مطالعات بعدی برای نگارنده حاصل آمده میپردازد.

جابری انصاری در کتاب تاریخ اصفهان و ری در وقایع سال ۱۰۰۸ هجری نوشته است که شاه عباس در این سال به بازدید عمارت و باغاتی که در ۱۰۰۶ دستور احداث آنها را داده بود پرداخت و می‌نویسد که در این سال نقشه ساختمان پل سی و سه چشمہ بر زاینده‌رود کشیده شد سپس در وقایع سال ۱۰۱۱ هجری اضافه میکند که شاه عباس در این سال از بلخ به اصفهان بازگشت و اللهوردی خان را مأمور نمود که پل زاینده‌رود را با عمارت دیوانی بسازد^۳.

اسکندریک ترکمان منشی حضور شاه عباس و مؤلف

تاریخ عالم آرای عباسی طرح ساختمان پل مزبور را ضمن

بیان وقایع سال یازدهم جلوس شاه عباس اول ذکر میکند و

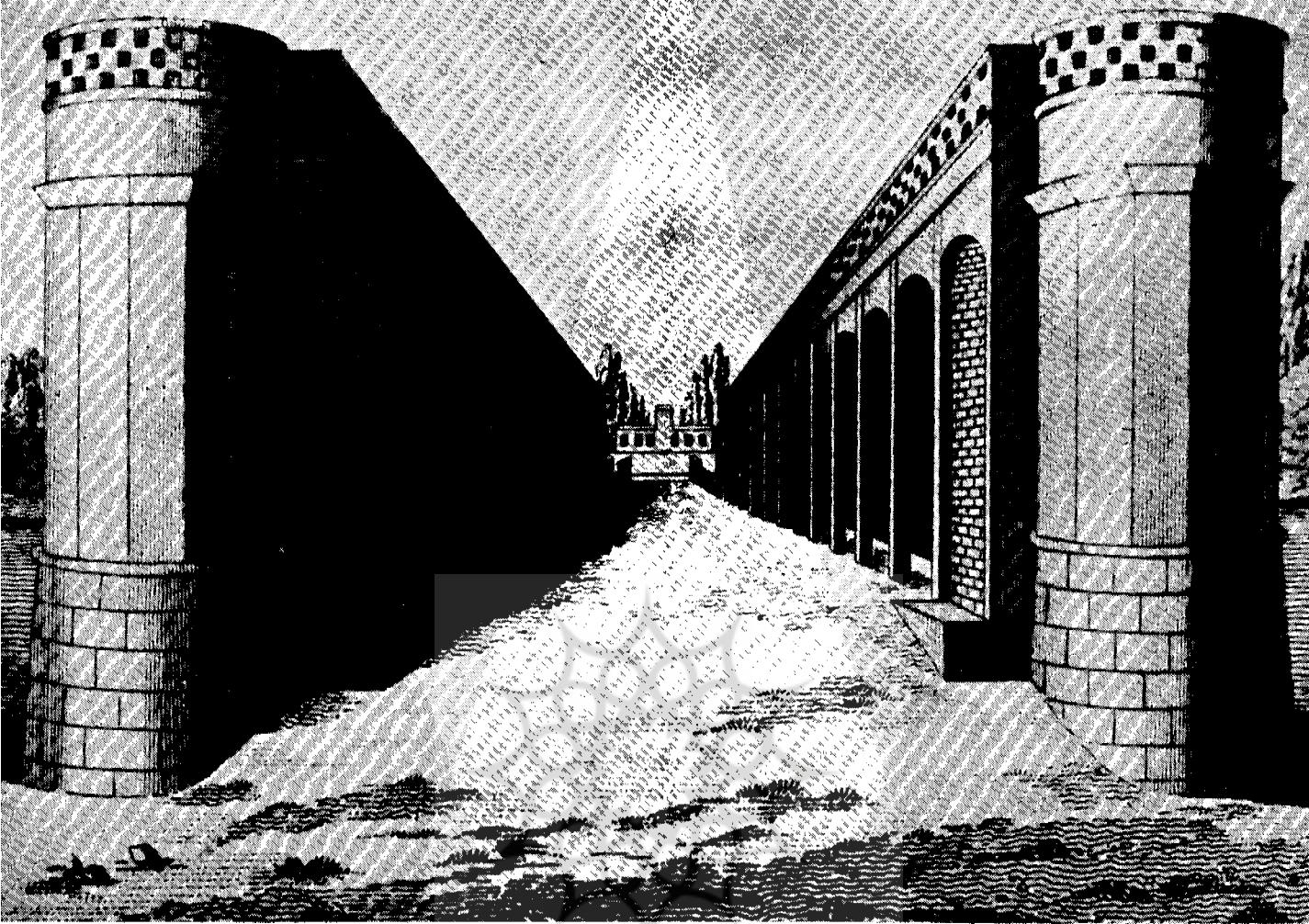
چنین می‌نویسد:

... و در انتهای خیابان باعی بزرگ و وسیع پست و بلند، نه طبقه جهت خاص پاشاها طرح اندخته به باع عباس آباد موسوم گردانیدند و پل عالی مشتمل بر چهل چشمہ بطرز خاص میان گشاده که در هنگام طغیان آب در کل یک چشمہ بنظر در می‌آید قرار دادند که بر زاینده‌رود بسته شده هردو خیابان بیکدیگر اتصال یابد.

اسکندریک ترکمان در ذکر آثار خیر و انشاء و احداث

عمارات نیز در جای دیگر به این موضوع بشرح زیر اشاره می‌کند:

... و خیابان سوم موسوم به چهار باع تخميناً یک فرسخ

منظرة پل اللهورديخان يا پل چهارباغ «از آلبوم مصور شاردن»

شخصیت‌هایی که در این قطعه شعر از آنها نام برده شده
شرح زیر است :

۱ - عباس شاه یعنی شاه عباس کبیر که از ۹۹۶ تا ۱۰۳۸ سلطنت کرد و اصفهان را به پایتختی خود انتخاب نمود و به انشاء عمارت و قصرها و مساجد و بازارها و کاروانسراها و راهها و خیابانها و باغهای وسیع اقدام نمود و شاهکار معماریهای عصر او میدان نقش جهان یا میدان شاه اصفهان است .

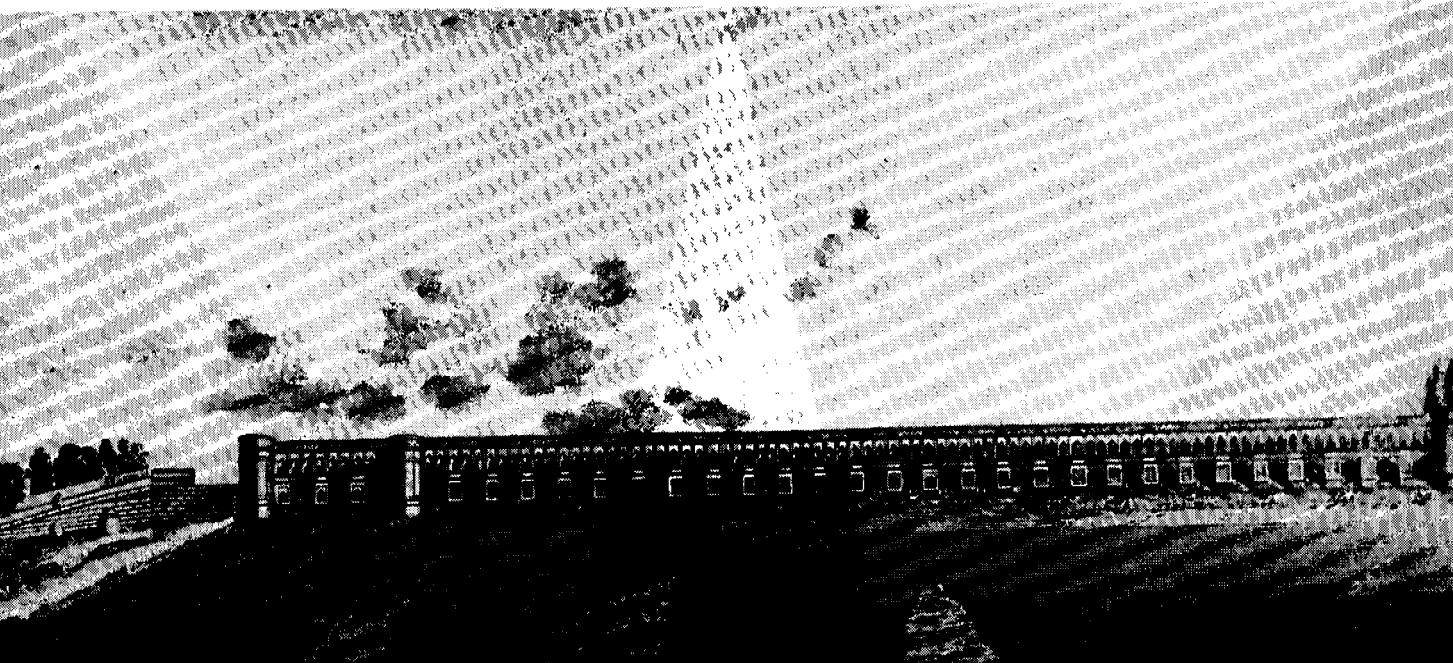
۲ - اللهورديخان سپهسالار ارتش شاه عباس که بسی نهايت مورد احترام و اعزاز و اکرام شاه بود و کمتر کسی در بین امرا و ندمای شاهی قدر و ممتاز است اورا داشت^۴ .

۳ - بیگ ویردی که کمک و دستیار اللهورديخان در بنای پل سی و سه چشمی یا پل چهارباغ بوده است و در کتاب

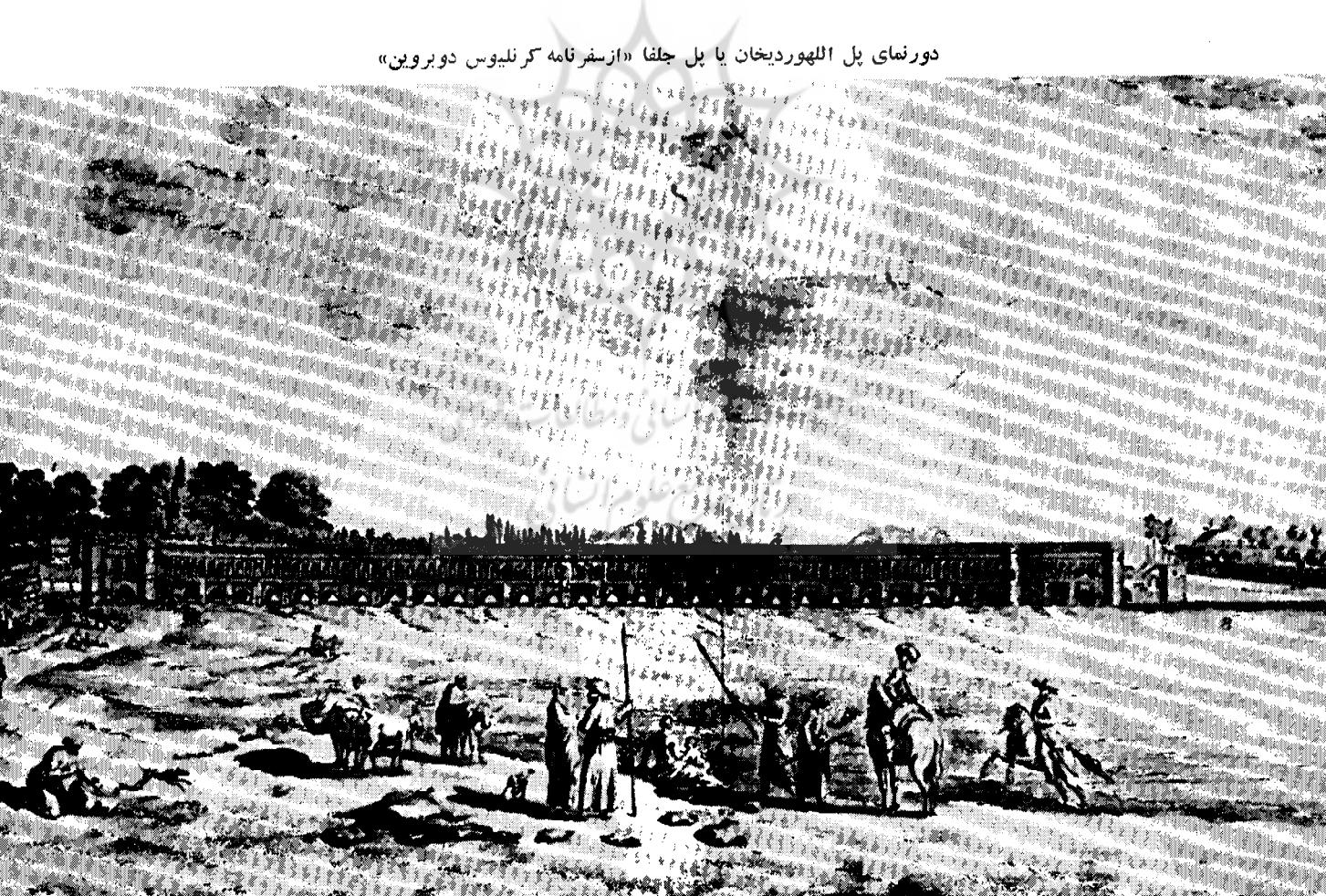
تاریخ عالم‌آرای عباسی بشرح زیر معرفی شده است :
اللهورديخان بیگ ویردی بیک گرجی ایشیک آفاسی از ملازمان
و فرزند او امامقلی خان بوده است که در بیشتر محاربات
در درجه یک فرمانده ملازمت خدمت این دو سردار بزرگ
عهد صفوی را بعهده داشته است از آنجمله در لشگر کشی
سال ۱۰۲۴ هجری به گرجستان از طرف شاه عباس مأمور

- ۱ - تاریخ اصفهان و روی تألیف جابری انصاری صفحه ۱۹۰
- ۲ - جلد دوم تاریخ عالم‌آرای عباسی چاپ تهران صفحه ۱۱۱
- ۳ - موادالتواریخ تألیف حاج حسین نخجوانی چاپ تبریز صفحه ۶۴۹ .

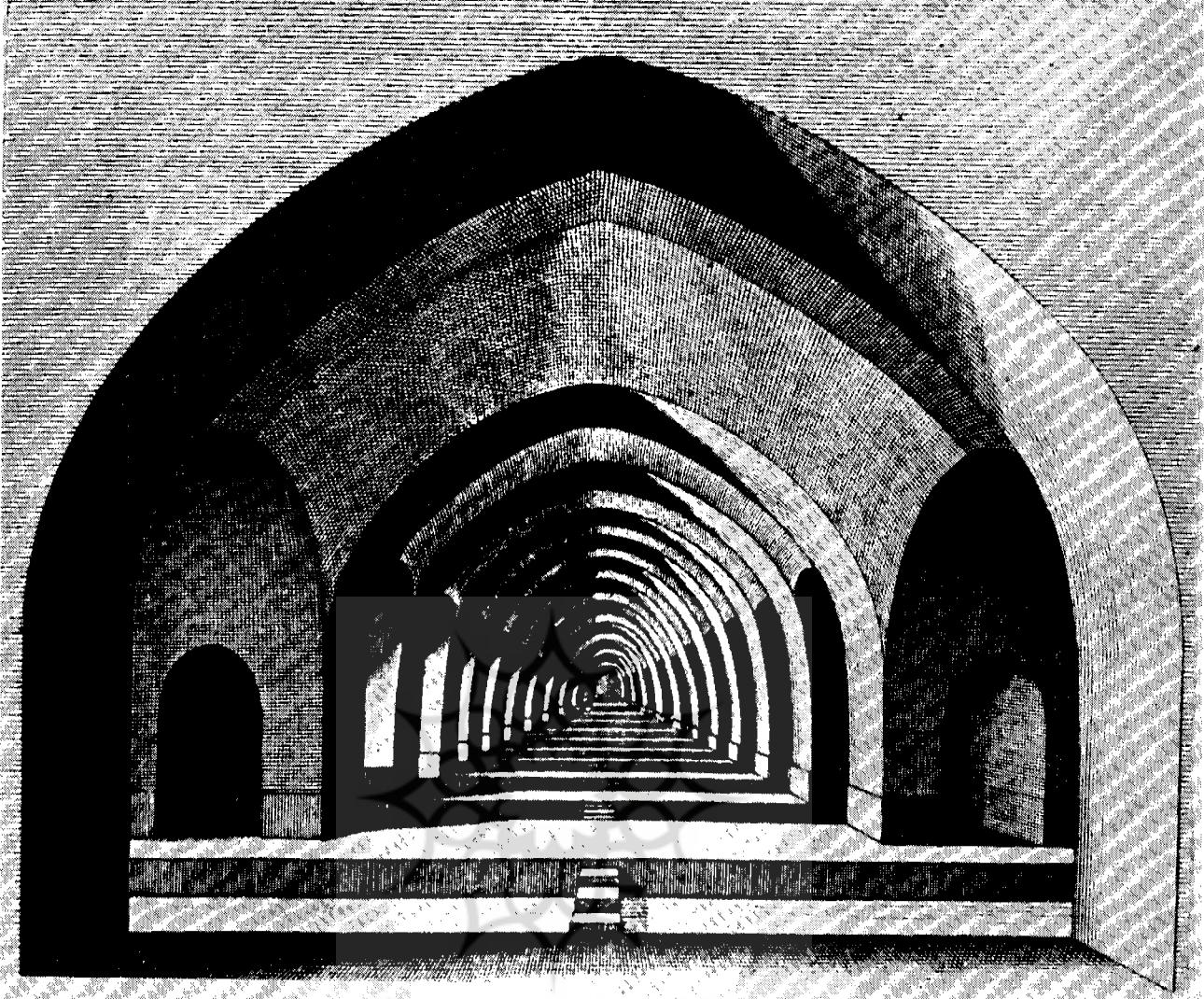
۴ - رجوع شود به مقاله نگارنده تحت عنوان (دو پل تاریخی
مشهور اصفهان از دوره صفویه) شماره ۸۱ مجله هنر و مردم .

دورنمای پل اللهوردیخان یا پل سی وسه چشمه «از آلبوم مصور شاردن»

دورنمای پل اللهوردیخان یا پل جلفا «از سفر نامه کرنلیوس دوبروین»

منظره زیر پل اللهورديخان «از آبوم مصور شاردن»

نگاره ای این شخص کسی جز استاد حسین بناء اصفهانی پدر استاد محمد رضا اصفهانی معمار مسجد شیخ لطف الله که نام او در الواح داخل محراب مسجد مربور آمده است نمیتواند باشد . در داخل محراب مسجد شیخ لطف الله نام معمار عالیقدر مسجد سلطنتی استاد محمد رضا اصفهانی و نام پدر او استاد حسین (معمار پل اللهوردي خان) بشرح زیر ذکر شده است :

۵ - جلد دوم تاریخ عالم آرای عباسی صفحه ۸۷۶

۶ - رجوع شود به جلد دوم تاریخ عالم آرای عباسی صفحه ۹۰۷

۷ - جلد دوم تاریخ عالم آرای عباسی صفحه ۹۸۰ .

تسخیر اوں از ولایات این ناحیه شده و با ۵۰۰ اسیر و دو هزار گاو و گوسفند به اردی شاه مراجعت کرده است^۵ .

نام بیگ ویردی بیگ در جنگهای سال ۱۰۲۵ ایران و عثمانی بسمت (وکیل امامقلی خان فرزند اللهوردي خان) نیز معنوan یک فرمانده شجاع و پر استقامت برده شده^۶ .

در سال ۱۰۳۱ که پرتفالیها بر جزیره قشم استیلا یافته

و در آنجا بساختن قلعه و استحکامات مشغول بودند امامقلی خان بیگلریگی فارس مأمور سرکوبی آنها میشود و او

بیگ وردی بیگ ایشیک آقاسی را به فرماندهی فوجی از افواج قشون مأمور تخریب قلعه پرتفالیها در قشم مینماید^۷ .

۸ - آفاحسین که بسی او پل ساخته شده و بنظر

«عمل فقیر حقیر محتاج برحمت خدا»

«محمد رضابن استاد حسین بناء اصفهانی ۱۰۲۸»

۵ - میرزا علی نقی کمره‌ای که این ماده تاریخ را ساخته است از شعرای دوره شاه عباس اول میباشد و شرح حال او در تذکره بزم سخن بشرح زیر آمده است :

«شیخ علی نقی کمره‌ای متخلص به (نقی) از شعرای اواخر قرن دهم و اوایل قرن یازدهم است که از شعرای معروف زمان خود بوده است . اصلش از کمره است و مدتنی در اصفهان و کاشان میزیست ولادت او بسال ۹۵۳ و وفاتش را بین سالهای ۱۰۳۱ و ۱۰۳۰ ذکر کرده‌اند».

نخستین جهانگردی که پل اللهوردی خان را توصیف کرده است

پیترو دولاواله Pietro Della Valle نخستین جهانگرد خارجی است که پل اللهوردی خان را توصیف کرده است . وی ایتالیائی است و در سال ۱۶۱۷ میلادی برابر با سال ۱۰۲۵ هجری به ایران مسافت کرده و پایتخت شاه عباس را توصیف نموده و در باره پل اللهوردی خان بشرح زیر مطالبی نوشته است :

«روی این رو دخانه (مقصود زاینده رو داست) پل وجود دارد که تماماً از آجر ساخته شده و عرض آن از تمام پلهای رم بیشتر و طول آن حداقل سه الی چهار برابر آن پلهاست . معماری این پل بطرز غربی انجام گرفته و در دو طرف آن طاق نماهای وجود دارد که مردم از زیر وبالای آن عبور میکنند . آنچه بیشتر نظر انسان را جلب میکند راهروهای زیر پل است که تقریباً همسطح آب قرار گرفته و خنکی و زمزمه آب در طبقه زیرین پل بخصوص در تابستان های گرم بسیار مطبوع است بعلاوه در جهتی که آب جریان دارد نزدیک پل دیواره کوچکی از سنگ قرار داده اند تا آب از روی آن سرازیر شود و صورت آشیار کوچکی را بخود بگیرد و این منظره نیز در حد خود بسیار زیباست».

بازار لار را اللهوردی خان ساخته است .

علاوه بر پل چهارباغ که اللهوردی خان بانی ساختمان آن بوده بازار لار^{۱۰} را هم اللهوردی خان بنا کرده است . انتونیو تنبی ریرو^{۱۱} که در سال ۱۶۰۱ میلادی (۱۰۲۶ هجری) لار را مشاهده کرده می‌نویسد که این شهر از مراکز بزرگ تجارت در ایران است و درباره بازار آن می‌نویسد که یکی از بزرگترین بناهای آسیا است که بدستور اللهوردی خان ساخته شده است . او میگوید که حتی بزرگترین ساختمانهای اروپا نیز نمیتواند با این بازار مقایسه گردد و

آنرا اینطور شرح میدهد که چهار دالان طویل با گنبد سرپوشیده از چهار محل مختلف با سردرهای بزرگ شروع شده یکدیگر را در چهارراهی قطع مینمایند . بر روی این چهارراه گنبد بزرگی ساخته شده که دارای روزنده‌های متعدد برای آمدن روشانی است . کف همه بازار از کاشی بسیار اعلی پوشیده شده بود^{۱۲} .

دن گارسیا دوسیلوا فیگوئردا^{۱۳} سفیر فیلیپ دوم دربار شاه عباس کبیر نیز بازار شهر لار را از بهترین بازارهای آسیا دانسته است و می‌نویسد که حتی با شکوه‌ترین عمارت‌های اروپا نیز بزرگتر با آن قابل مقایسه است :

۸ - بزم سخن صفحه ۳۳۸

۹ - سفرنامه پیترو دولاواله ترجمه دکتر شاعر الدین شفا صفحه ۴۰
۱۰ - حمدالله مستوفی در آغاز قرن هشتم اولین مورخ و جغرافیانویس که از لار نام برده و میگوید : لار ولایت است نزدیک کنار دریا . مردم آنجا بیشتر تاجر باشند و سفر بحر و بر کنند و حاصلش غله و پنبه و انده کی خرما باشد و اعتماد کلی به باران دارند و مردم آن مسلمان باشند هم‌زمان او این بخطوطه که در سال ۷۳۰ لار را دیده است میگوید : محلی بزرگ است دارای باغهای بسیار و بازارهای نیکو . در زمان شاه شجاع از سلاطین آل مظفر در اواخر قرن هشتم و سپس در دوره فرمانروایی اعتقاد امیر تیمور مركز ضرایخانه گردید و این مطلب ثابت میکند که شهر هر زبور در آن اوقات شهر بالتبه بزرگ و با اهمیتی بوده است (جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی چاپ تهران صفحه ۳۱۳) .

۱۱ - Antonio Tenrreyro این شخص بالتأزاردوسیوا Balthazar de Pessoa فرستاده پرتفالی بوده است که در حدود سال ۱۵۲۰ میلادی (۹۲۷ هجری) و در دوران سلطنت شاه اسماعیل اول صفوی از بندر Goa در هندوستان به بندر گیرون (بندر عباس فعلی) عزیمت نموده و از طریق حلب و دمشق به قاهره و اسکندریه رفته و پس از چند ماه اقامت در اسکندریه از راه قبرس و حلب و بصره عازم هرمز شده و پس از پنج سال توقف در این شهر به وطن خود مراجعت نموده و در سفرنامه خود که در سال ۱۵۶۵ در شهر کوامبری Coimbra میباشد از شهرهای پرتقال است که تا قرن ۱۳ پایتخت بوده و تا سال ۱۹۱۱ میلادی مرکز تها دانشگاه پرتقال بوده است صنایع نساجی و کاشی‌سازی دارد و از لحاظ آثار تاریخی از شهرهای غنی و پر خاطره پرتقال است) به چاپ رسیده شرح مفصلی از شهرهای ایران بخصوص شهر هرمز بندست داده است .

۱۲ - مراجعة شود به کتاب اسناد مصور اروپائیان از ایران جلد دوم صفحه ۱۷

۱۳ - Don Garcia de Silva Figueroa بازگانی فیلیپ دوم پادشاه اسپانیا در سال ۱۶۱۷ میلادی (۱۰۲۶ هجری) از راه هرمز و لار و شیراز و اصفهان و قم به قزوین حرکت کرده و در سال ۱۶۱۸ به ملاقات شاه عباس بزرگ نائل آمده است . سفرنامه وی در سال ۱۶۲۰ در مادرید پایتخت اسپانیا به چاپ رسیده و در سفرنامه خود شهرهای عnde ایران از آنجلمه قزوین و شیراز و اصفهان را تفصیل توصیف کرده است .

فرماندهان قشون شاه عباس که درین آنها تصویر الهوردی خان هم دیده میشود «نقاشی دیواری کاخ چهلستون»